

ת"פ 24262/06/18 - מדינת ישראל נגד אינה סקיבנקו, עו"ד יעקב שקלאר, חדשות 13 בע"מ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 18-06-24262 מדינת ישראל נ' סקיבנקו(עציר)

בפני	כבוד השופט עמי קובו
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אינה סקיבנקו 2. עו"ד יעקב שקלאר 3. חדשות 13 בע"מ ב

ב"כ המאשימה: עו"ד שירלי לוגסי
ב"כ הנאשמת: עו"ד קובי מרגלוב
ב"כ הורי התינוקת המנוחה: עו"ד יעקב שקלאר
חדשות 13 - מר מאור צור

החלטה

בקשה להסרת צו איסור פרסום בנוגע לסרטונים אשר מתעדים את מעשי הנאשמת.

ביום 14.7.19 נגזר דינה של הנאשמת וההליך הסתיים.

עו"ד יעקב שקלאר, ב"כ הורי התינוקת המנוחה, ביקש להסיר את צו איסור הפרסום, ולהתיר את פרסום הסרטונים, אשר מתעדים את האירועים הנוגעים לכתב האישום. לדבריו, יש לפרסום ערך חינוכי ותודעתי חשוב. עוד ביקש להורות על העברת הסרטונים לידיו.

עו"ד קובי מרגלוב, ב"כ הנאשמת התנגד לכך. לטענתו קיים חשש להצתת גל ציבורי שקיים אף נוכח מקרים אחרים. לא ניתן להתיר את הפרסום, כל עוד לא הוגש כתב אישום נגד הסייעת הנוספת.

עו"ד שירלי לוגסי, ב"כ המאשימה, התנגדה לפרסום. לטענת המאשימה, סעיף 70ג) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 בשילוב עם סעיף 24 בחוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960 (להלן: "חוק הנוער") מבססים קביעה נורמטיבית לפיה ככלל - עניינו של קטין אסור בפרסום. לטענת המאשימה יש בפרסום הסרטון פגיעה אנושה בכבוד ופרטיותה של המנוחה, הגם שאין חולק כי הורי המנוחה דואגים לכבודה וניכר כי שקלו זאת טרם הוגשה הבקשה. המאשימה טענה שגזר הדין מפרט את נסיבות הריגתה של המנוחה, ודי בכך. לטענת המאשימה הסרטון מתעד את קטילה חייה של המנוחה, ואת תהליך הגסיסה והמוות של התינוקת. עוד טענה המאשימה לחשש לפגיעה בביטחונה של הנאשמת. בנוסף טענה המאשימה כי ככל שביית המשפט ייעתר לבקשה, המאשימה מבקשת להורות למשטרת ישראל

עמוד 1

על עריכת הסרטון בכל הנוגע לסייעת הנוספת שעניינה טרם הסתיים.

חדשות 13 הצטרפו לבקשה להתיר את הפרסום, תוך שהבהירו כי אין בכוונתם לפרסם את רקע קטילת חייה של המנוחה, ואת תהליך גסיסתה, אלא את קטעי האלימות שהובילו למותה של המנוחה. מר מאור צור מטעם חדשות 13 הבהיר כי חדשות 13 מתנגדת להעברת הסרטון לעריכתה של המשטרה. לטענתו, ככל שבית המשפט יטיל מגבלות מסוימות על שידור הסרטון, חזקה על חדשות 13 שתמלא אחר הוראות אלה, כפי שנעשה מידי יום באמצעות התקשורת. בכל מקרה ציין כי הסרטון ממילא מצוין בחזקת חדשות 13.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים סבורני כי דין הבקשה להתקבל, בסייגים מסוימים, אשר יפורטו להלן. יובהר כי זכות הציבור לדעת ועמדתם של נפגעי העבירה ומשפחותיהם גוברת על השיקולים המפורטים בעמדת המאשימה ובעמדת הנאשמת, ואין הצדקה בעת הזאת - לאחר סיום ההליך - למנוע את פרסום הסרטונים, אשר מתעדים את ביצוע העבירה. מדובר בסרטונים, אשר יש עניין לגיטימי לציבור, שלא למנוע את פרסומם.

סעיף 24(א)(1) בחוק הנוער קובע כדלקמן:

"(א) אלה דינם מאסר שנה אחת או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין):

(1) המפרסם שמו של קטין או כל דבר אחר העשוי להביא לידי זיהויו של קטין, בין על ידי כלל הציבור ובין על ידי סביבתו הקרובה, או לרמוז על זיהויו כאמור, בין באמצעות פרסום של קולו, דמותו, כולה או חלקה, סביבתו או דמויות הקרובות לקטין, ובין בדרך אחרת, באופן או בנסיבות שיש בהם כדי לגלות אחד מאלה:

(ו) נעברה בקטין עבירת מין, עבירת אלימות, עבירה של התעללות, או שנעברה בו עבירה בידי האחראי עליו כמשמעותו בסעיף 368א לחוק העונשין, למעט לעניין קטין שהוא נפגע תאונת דרכים או פגיעת איבה, כהגדרתן בחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955, או מעשה טרור, או עד להם;

(ב) לענין סעיף זה אין נפקא מינה, אם הקטין או האחראי עליו הסכים לפרסום או לא הסכים".

עיון בסעיף 24 האמור מעלה כי הסעיף אוסר על פרסום שמו של קטין או כל דבר אחר העשוי להביא לידי זיהויו של קטין. בכל הנוגע לתינוקת המנוחה, יסמין וינטה ז"ל, הרי שמדובר במנוחה, וממילא שמה ותמונתה פורסמו זה מכבר, כך שאין הצדקה לאיסור פרסום הסרטונים בנוגע אליה. בכל הנוגע לתינוק הנוסף, ב.ב., מובן הדבר שייאסר כל פרסום שיש בו כדי לחשוף את שמו של התינוק, או כל דבר אחר אשר עשוי להביא לידי זיהויו. עם זאת, סבורני כי אין בכך כדי למנוע את פרסום הסרטון, באופן שלא יהיה בו כדי להביא לידי זיהויו.

בחנתי את טענות ב"כ המאשימה וב"כ הנאשמת, ואולם סבורני כי אין בהן כדי להצדיק את איסור הפרסום, בשלב זה. אכן, החשש לפגיעה בכבוד של המנוחה הוא משמעותי, ואולם יש לתת משקל רב לעמדת הוריה של המנוחה, אשר שקלו את הדברים, בין היתר לאחר שהתייעצו עם עורך דין מטעמם, והם מבקשים את ביטול איסור הפרסום. כך גם הוריו של התינוק הנוסף באישום הראשון, ב.ב., מסכימים לפרסום. העובדה שהפרטים האמורים נזכרים בגזר הדין, אינה

מצדיקה את מניעת הפרסום. בכל הנוגע לביטחונה של הנאשמת, הרי שהיא נמצאת במשמורת השב"ס, וחזקה של שירות בתי הסוהר שיידע לשמור על ביטחונה.

אשר על-כן, אני מתיר את פרסום הסרטונים בכפוף למגבלות הבאות:

1. לא יהיה בפרסום כדי לחשוף, בדרך כלשהי, את שמו של מי מהתינוקות (למעט יסמין ז"ל) או כל דבר אחר העשוי להביא לידי זיהוים של התינוקות.

2. נאסר כל פרסום אשר נוגע לתינוקות האחרים המפורטים באישום השני.

3. נאסר פרסום החלק בסרטון אשר מתעד את הסייעת הנוספת שעניינה טרם הסתיים, ואת התינוקות שבהם היא טיפלה באותו סרטון - חלק זה של הסרטון יושמט או יטושטש באופן שלא ניתן יהיה להבחין כלל בתוכנו.

כפי שביקשה המאשימה, הרי שהמאשימה, באמצעות משטרת ישראל, תערוך את הסרטון, בהתאם למתווה המתואר לעיל, ואולם אין בהחלטה זו כדי למנוע מכלי תקשורת לערוך את הסרטונים בעצמם, בהתאם למתווה המפורט לעיל. העתק הסרטון שייערך על ידי משטרת ישראל, יועבר לב"כ הורי התינוקת המנוחה.

מזכירות בית המשפט תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים, לרבות לב"כ הורי התינוקת המנוחה, ולחדשות 13.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, בהעדר הצדדים.